

नेपाल र भारत सरकारहरूका बीचको व्यापार र वाणिज्यको सन्धिपत्र

नेपाल सरकार र भारत सरकारले आफ्ना दुई मुलुकका बीचमा व्यापार र वाणिज्य बढाउन र सुगम गराउनाको इशारा गरी त्यसको निमित्त एक व्यापार र वाणिज्यका सन्धिपत्र गर्ने ठाउँसँग कामका निमित्त निम्नलिखत व्यक्तिहरूलाई नियुक्त गरी नेपाल सरकारका तर्फबाट श्री ३ महाराज मोहनलाल शेरजङ्गबहादुर राणा प्राइ मानिष्टर एण्ड सुप्रीम कम्याण्डर इन चिफ नेपाल औ भारत सरकारका तर्फबाट नेपालस्थित भारतका राजदूत हिजएचसेलेन्सी श्रीचन्द्रेश्वरप्रसाद नारायणसिंहले परस्परको प्रमाणपत्र जाँची ठीक र रीतपूर्वक ठड्याएकोले देहायका दफाहरू मन्जूर गरेका छन्।

पहिलो दफा:— भारत सरकारले नेपाल सरकारको पक्षमा तलका दुई तीन र चार दफामा लेखिएबमोजिम भारतको राज्यक्षेत्र र बन्दरगाहहरूको बाटो गरी सबै माल र तयारी बस्तुहरूको वाणिज्य (वाणिज्य— सबन्धी) दुवानीको पूर्व र अनिपुन्वित हक स्वीकार गर्दछन्।

दोस्रो दफा:— दुई सरकारका बीचमा यस विषयमा मन्जूर भएको वा हुने बन्दोबस्तबमोजिम पुनः नेपालमा निकाशी गर्ने अभिप्रायले भारतको कुनै बन्दरगाहमा पैठारी भएको सबै माल बाटामा अदत नफोरी औ भारतको बन्दरगाहमा कुनै प्रकारको महसूल भन्सार नतिरी दुवै सरकारले स्वीकार गरेको नेपालभित्रको ठाउँ ठाउँहरूमा चलान गर्नालाई भारत सरकारले स्वीकृति दिनालाई मन्जूर गर्दछन्।

तेस्रो दफा:— दुई सरकारका बीचमा यस विषयमा मन्जूर भएको वा हुने बन्दोबस्तबमोजिम नेपालको मालहरू भारतको राज्यक्षेत्रको बाटो गरी नेपालको राज्यक्षेत्रको एक स्वीकृत ठाउँबाट अर्को त्यस्तै ठाउँमा उत्पतिकर (एक्साइज) अथवा पैठारी महसूल नतिरी दुवानी हुने हक नेपाल सरकारले उपभोग गर्नेछन्।

चौथा दफा:—दुई सरकारका बीचमा यस विषयमा मन्जूर भएको वा हुने बन्दोबस्तबमोजिम नेपालको स्वीकृत ठाउँ अथवा ठाउँहरूबाट भारतको राज्य क्षेत्र र बन्दागाही बाटो गरी भारतबाट बाहिर निकासी गर्नलाई नेपालको माल तयारी बस्तुहरूको बाणिज्यसम्बन्धी दुवानीको पूर्व र अनियन्त्रित हुन नेपाल सरकारले उद्योग गर्नेछन् ।

पाँचौ दफा:—नेपाल सरकारले भारतबाहिरको मुलुकबाट माल पैठारी गर्दा अथवा त्यस्ता मुलुकहरूमा माल निकासी गर्दा हाल भारतमा प्रचलित दरमा नघाइँ भन्सार महसूल लगाउने कबूल गर्दछन् । भारतमा निकासी हुने नेपालको उत्पत्ति अथवा नेपालमा बनेको माल भारतमा सो मुलुकमा बनेको अथवा उत्पन्न भएको केन्द्रीय उत्पत्ति: कर (एक्साइज) तिर्नुपर्ने सोही प्रकारको मालभन्दा कम मोलमा विक्री हुन नसक्ने गर्नलाई नेपाल सरकारले त्यस्ता मालहरूमा पर्याप्त मात्रामा निकासी महसूल लगाउने कबूल पनि गर्दछन् ।

छैटौँ दफा:—नेपाल सरकार र भारत सरकार दुवैले परस्परमा नदत्त गर्नको निमित्त एक अर्काको आर्थिक परिस्थितिलाई अत्यावश्यक चिज बस्तुहरू सके-सम्म बढी मात्रामा पाइने गराउनालाई प्रबन्ध गरी दिनलाई मन्जूर गर्दछन् ।

सातौँ दफा:—दुवै सरकारले आफ्ना दुई मुलुकको व्यापारिक संस्थाहरूको संसर्ग बढाउनलाई मन्जूर गर्दछन् । चिजवस्तुहरूको पैठारी र निकासीलाई सबै मुनासिब सुविधाहरू दिनालाई र खास गरी सबभन्दा किफायत र सूबिस्ता हुने दुवानीको मार्ग र व्यवस्थाको प्रयोग सुगम गराउनालाई समेत दुवै सरकारले जिम्मावारी कबूल गर्दछन् ।

आठौँ दफा:—एक राष्ट्रको निजामी हवाई जहाजलाई साधारण अन्तर्राष्ट्रीय कार्यक्रम—अनुसार अर्को राष्ट्रको मुलुकमाथि उड्ने अधिकारदिइनेछ ।

नवौँ दफा:—जहाँतक यहाँ जिकर गरिएका कुराहरूको सम्पर्क छ, ती सबैमा यी सन्धिपत्रले भारतको तर्फबाट ब्रिटिश सरकारको नेपाल सरकारका बीचमा भएका

अधिकार सबै सन्धिपत्र स्वीकारपत्र, कबोलनामाहरूलाई खारीज गर्दछ ।

दशौं दफा:— यो सन्धिपत्र दुवै सरकारले हस्ताक्षर गरेको मितिदेखि तीन महिनापछि लागू हुनेछ । यो प्रथमतः दश वर्षको अवधिलाई जारी रहनेछ । यो एक पक्षबाट कमसेकम एक वर्षको लिखित सूचना दिई यसलाई अन्त गर्ने काम भएन भने यो सन्धिपत्र फेरि अर्को दश वर्षको अवधिलाई जारी रहनेछ ।

आज मुकाम काठमाण्डूमा विक्रम सम्बत् २००७ साल श्रावण ११ गते रोज २ मुताबिक, इस्वी सन् १९५० जुलाई महिनाको ३१ तारिखका दिन यो सन्धिपत्रको दुवै प्रतिष्ठा सहिद्वय भयो, शुभम् ।

भारत सरकारको तर्फबाट

नेपाल सरकारको तर्फबाट